

عنوان مقاله:

بازخوانی رابطه ی کودک و معماری بر پایه ی مفهوم خلاقیت و آموزش هنر

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

آلاله شرقی نژاد - فارغ التحصیل ارشد معماری دانشگاه صنعتی شاهرود

حمیدرضا اطلس باف - عضو هیات علمی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر پرورش خلاقیت کودکان امری ضروری دانسته شده و در بسیاری از کشورها در برنامه آموزشی قرار گرفته است . مطالعات نشان می دهد که دستورالعمل ها و محیط های سازمانیافته براساس آنها، تنها بر رشد تفکر خطی و محدود متمرکز شده و مانع شکوفایی تفکر خلاق می شوند. از این رو در سالهای اخیر، رشد موازی دو نوع تفکر خلاق و منطقی بیش از گذشته مورد توجه قرار گرفته است . در این میان، فعالیت های هنری به عنوان تمرین هایی که شرایط را برای رشد خلاقیت در کودکان فراهم می کنند دارای اهمیت هستند. معماری برای کودکان با هدف ایجاد چنین محیطی به بازنگری در رویکردهای طراحی نیازمند است . در مقاله پیش رو شرایط کودکان و ویژگی های کالبدی محیطی مناسب نیازهای آنها با تکیه بر مفهوم خلاقیت مورد بررسی قرار می گیرد. برای رسیدن به این منظور از روش تحقیق توصیفی -تحلیلی استفاده شده است . بر این اساس با استفاده از منابع کتابخانه ای ابتدا فعالیت هنری کودکان و تاثیر آن بر کیفیت رشد و شکوفایی خلاقیت آنها بررسی شده و در ادامه ویژگی های محیطی متناسب با آن مورد بازبینی قرار گرفته است . نتایج به دست آمده نشان می دهد که فعالیت های هنری تاثیر بسزایی بر انواع جنبه های رشد کودکان و خلاقیت آنها داشته و محیط کالبدی علاوه بر تامین سلامت جسمی و روانی کودکان، انگیزه آنها برای فعالیت و بهره گیری از نیروی تخیل و خلاقیت را تحت تاثیر قرار می دهد. انعطاف پذیری یکی از ویژگی های کانونی چنین محیطی است .

کلمات کلیدی:

خلاقیت کودک، فعالیت هنری ، آموزش هنر، محیط محرک خلاقیت ، انعطاف پذیری فضا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1613088>

